

ДУМИТЕ

Кенет Хегин

Глава 1 ИЗГОВОРЕНИ ДУМИ ЗА СМЪРТ ИЛИ ЖИВОТ

Сам Исус каза: „Защото с ДУМИТЕ си ще се оправдаеш и с ДУМИТЕ си ще се осъдиш” (*Матей 12:37*). Когато размишлявах върху това, една дума от този текст минаваше и оставаше в духа ми и това беше думата „ДУМИ”. Нещо вътре в мен привличаше вниманието ми да поучавам върху ДУМИТЕ. Те са по-важни, отколкото много хора си представят. ДУМИТЕ ни възстановяват или ни разрушават. ДУМИТЕ ни изцеляват или ни разболяват.

Според Библията ДУМИТЕ ни разрушават или ни правят пълни с радост, щастие и здраве. Нашите ДУМИ – ДУМИТЕ, които сме говорили вчера – правят живота ни такъв, какъвто е днес. Това е в съгласие с казаното от Исус в *Марк 11:23* „Защото истина ви казвам, че който **КАЖЕ** на тази планина, премести се и се хвърли в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че тези неща, които е **КАЗАЛ**, ще станат, той ще има това, което е **КАЗАЛ**.” Можеш да прочетеш това така: „Той ще има това, каквито ДУМИ говори.”

През юни 1943 започнах събрания в Източен Тексас за пастир А., който бе преживял сериозен сърдечен пристъп. Негов познат пастир ми разказа: „Брат Хегин, два-три дни докторът се опитваше да ни накара да спрем да се молим за пастир А. Той бе между живота и смъртта и докторът каза: „Вие го държете тук с вашите молитви и вяра. Ако той оживее, в което се съмнявам, умът му никога няма да бъде добре, защото поне за десет минути до мозъка му не е достигала кръв.” Но ние не можехме да спрем – каза пастирът – и продължавахме да се молим. На третия ден пастир А. се съживи и умът му беше напълно в ред. Докторите бяха шокирани.

Пастир А. не бе спрял да проповядва. Съпругата му също бе служител и говореше от амвона. Моята съпруга, аз и децата ни бяхме отседнали в

жилището им и всички ходехме на църква с една кола. Когато се качи в колата, съпругата му каза: „Ти объркваш всичко. Докторът е прав. Мисля, че трябва да спреш да проповядваш.“ Моята съпруга се намеси и каза: „Умът на Кенет е напълно в ред и все пак тази вечер той се справи по-зле, отколкото твоят съпруг. Кенет три пъти си заплете езика.“ Но съпругата на пастир А. повтори: „Ти трябва да спреш да проповядваш.“ Тя непрекъснато му посочваше неща, които той не можеше да направи.

Един ден, след като бяхме обядвали, съпругата ми отиде до козметичния салон, пастир А. отиде на посещение при болен, а аз помагах на госпожа А. да измие съдовете. Докато миехме и подсушавахме съдовете, Господ ме вдъхнови да кажа: „Сестра А., не зная как ще приемеш това, но ако не престанеш да говориш така на своя съпруг, за две години той ще почине. С говоренето си ще го докараш до смърт.“

Госпожа А. ми се ядоса и аз казах: „Почакай за минута, сестро. Почакай минута! Знаеш ли, че не беше Кенет Хегин, който каза това? Божият Дух ме вдъхнови да ти го кажа. Бих заложил живота си за това.“ Тя утихна и каза: „Брат Хегин, ние те познаваме от години и знаем, че Бог те употребява, така че ще приема това от Господа.“ Докато бяхме там, тя беше по-добре. Година по-късно ги посетихме отново и установихме, че тя се бе върнала към старите си пътища, говорейки смърт за съпруга си, като казваше: „Ти ще умреш. Ти никога няма да направиш това.“ Опитах се да я спра, но тя само клатеше глава и не искаше да слуша.

Няколко месеца по-късно водех съживителни събрания вместо един приятел, който пастируваше домашната църква на пастир А. Докато бях в тези съживителни събрания, дойдоха и съобщиха за смъртта на пастир А. Сравних бележките си. Беше починал точно две години след деня, когато имах слово за съпругата му. След смъртта му госпожа А. се ядоса на Бог поради това, че съпругът ѝ е починал. Тя никога вече не проповядва. Отстъпи от вярата и децата ѝ никога не са живели за Господа. Благодарим на Бога, че съпругът ѝ отиде на небето. Всичко това се случи поради **ДУМИТЕ**.

Преди 45 години, когато приех откровението от Божието Слово, аз бях момче, лежащо на болничното легло. Започнах да действам според **Марк 11:23-24**, казвайки: „Вярвам!“ **ДУМИТЕ БЯХА ИЗГОВОРЕНИ**. Казах: „Аз вярвам, че получавам изцеление на моето деформирано сърце.“ „Аз вярвам, че получавам изцеление от болест на кръвта.“ „Аз вярвам, че получавам изцеление от парализата.“ „Аз вярвам, че получавам изцеление от главата до петите.“ В същия час аз стоях на краката си.

Бях научил тайната на **ДУМИТЕ – ДУМИТЕ НА ВЯРА**

Четиридесет и пет години дойдоха и минаха и аз не съм имал дори главоболие. Нито едно. Последното главоболие, което действително си спомням, беше през август 1933 г. Не съм имал главоболие и не съм очаквал такова. Но и да имах главоболие, не бих казал на никого. И ако някой ме попита как се чувствам, бих казал: „Благодаря, добре съм.” Бих говорил правилните ДУМИ, защото Исус каза в **Марк 11:23** „ще има това, което е казал.” Аз вярвам това, което Словото Божие казва в **Исая 53:5** „В Неговите рани ние сме изцелени”. Аз вярвам това. Аз вярвам, че съм изцелен.

Глава 2

КАК ТВОИТЕ ДУМИ ВЪЗДЕЙСТВАТ НА ТВОИТЕ ДЕЦА

Когато Кен бе на 2 часа и 30 мин., аз държах това малко момче в ръцете си и казах: „Господи, благодаря ти за това момче! Аз осъзнавам, че Ти си дал този нов живот, който държи в ръцете си, на мен и на моята съпруга. Осъзнавам, защото го зная от Библията, че е моя отговорност да обучавам това дете в пътя, по който трябва да ходи, и дори когато остарее, той не ще се отдели от него. Твоето Слово казва да доведе децата във възпитанието и увещанието Господне, и аз ще го върша. Ще го върша, защото децата се обучават не само с наставлението, но също и чрез пример. Аз ще бъда пример. Ще върша това, което е право, и ще бъда честен с тях, ако сгреша.”

Когато се роди нашето малко момиче Пат, аз я взех незабавно в ръцете си и казах същото нещо, което бях казал над Кен: „Ще постъпвам правилно. Ще я обучавам. Ще поставя правилен пример пред нея и ще я уча в наставленията от Божието Слово. Ще я уча също и с пример.” Аз зная, че „можеш да имаш това, което казваш”, затова казвам, че това дете, както и Кен, ще порасне силно физически и без болести, ще бъде умствено будно и духовно силно.” Години след това нашите близки казваха: „Тук има нещо. Трябва да има. Децата на Кенет никога не боледуват.”

Никога в живота си не съм се молил някое от децата ми да бъде спасено. Дори една-единствена молитва. Не съм се молил с молитва някое от тях да бъде изпълнено с Духа. Днес те са около тридесетгодишни и аз не помня през всичките тези години да съм се молил за тях двамата повече от няколко пъти. Защо? Защото „ти можеш да имаш това, което казваш”, а аз вече бях го казал! Ако трябваше да се моля за това сега, това щеше да означава, че не съм искал да кажа това тогава.

Те се спасиха и изпълниха с духа на ранна възраст. Понякога трябваше да отивам при тях, когато бяха малки, и да казвам: „Простете ми, татко постъпи грозно” (ако се бях ядосал). Трябваше да казвам: „Показах ви лош пример. Помолих Бог да ми прости и Той ми е простил. Ще ми простите ли?” И тези малки деца казваха: „Добре.”

Никога не казвах на децата си да не правят нещо, „защото ви казвам да не го правите“. Сядах и им четях Библията, доказвайки им, че съм загрижен за тях в сърцето си. Ако трябваше да ги порицая и дори да ги нашлапам, аз казвах: Точно тук в **Ефесяни, глава 6**, се казва: „*Децата, покорявайте се на родителите си в Господа, защото това е право. Почитай баща си и майка си което е първата заповед с обещание, за да ти бъде добре и да живееш много години на земята.*“ Аз им обяснявах, че дните, когато човек е болен или е в болница, не са добри дни. Казвах: „Вижте, аз искам да ви бъде добре. Искам да се радвате дълги години на земята.“

ДЕЦАТА СА ПРОДУКТ НА ДУМИТЕ

ДУМИТЕ ни изцеляват или разболяват. ДУМИТЕ ни благославят или проклинат. ДУМИТЕ, които чувам сутринта, ще ме следват през целия ден. Колко съпруги осъзнават, че една хаплива, ужилваща дума сутринта ще лиши съпруга им от ефективност през целия ден? Но една любяща, нежна, красива дума, малка молитвена дума ще го изпълни с музика и ще го води в победа.

Научи се да караш ДУМИТЕ да работят за теб! Научи се да изпълваш ДУМИТЕ със сила, на която нищо не може да противостои! Начинът да изпълваш ДУМИТЕ със сила, на която нищо не може да противостои, е да изпълваш думите с любов и вяра. Родителите трябва да разберат, че домашната атмосфера е продукт на ДУМИТЕ.

През 1958 г., със съпругата ми пътувахме с кола в околностите на Лос Анджелис. Тя предложи да спрем да видим брат и сестра Б. Преди няколко месеца бяхме водили за тях съживителни събрания и тяхното жилище бе само на три квартала от магистралата. „Добре – казах аз, – ще се отбием.“ Приближихме се до алеята пред дома им, но не видяхме никого. Позвънихме на вратата. Чух, че някой идва. Пастирът отвори вратата, здрависа се с мен и аз помахих на съпругата ми да влезе. Пастирът каза: „Брат Хегин, ние си почивахме. Съпругата ми трябва да се облече. Моля, почакайте тук, във всекидневната.“ Той бе по халат и също отиде да се облече. Съпругата ми влезе. Тя не бе го видяла, нито бе разговаряла с него. В момента, в който седнахме на дивана, ние се обърнахме един към друг и казахме едновременно: „Остри думи са изговорени в този дом!“

Атмосферата бе лоша. Ние и двамата незабавно я усетихме. Духовните неща са създадени чрез ДУМИ. Дори и естествените физически неща са създадени чрез ДУМИ. Ако влезеш в стая, където са пържили риба, ти ще можеш да помиришеш рибата. Ще се почувства в атмосферата. Въздухът в тази стая бе тежък. Тези ДУМИ все още бяха в тази стая. Има думи във въздуха около теб точно сега. Когато разговаряхме с този пастир и съпругата

му, научихме, че те наистина са имали несъгласие. Животът и личността на децата, отгледани в такава атмосфера, ще бъдат извратени. Майки и бащи, атмосферата във вашия дом е продукт на ДУМИ. Децата ви не успяват, защото са били изговорени лоши ДУМИ. А правилните думи не са били изговорени. Защо някои семейства порастват силни и печелят битката на живота? Защото в дома се говорят правилни ДУМИ.

През един почивен ден със съпругата ми посетихме Ню Мексико. Пътувахме повече от 160 км, за да се видим с приятели, които току-що бяха построили красива нова църква. Докато ни показваха новата сграда, съпругата на пастира разговаряше с моята съпруга и каза: „Знаеш ли, нищо не можем да направим с най-голямото ни момче. Той е почти на 17 и не иска да идва на църква. Исква да постъпи във флота и когато стане на 17, ние ще се разпишем за него и ще го оставим да отиде, само да се отървем от него. Всъщност ти знаеш за какво говоря. Ти си имала момче.” Съпругата ми отговори: „Не, не мога да разбера. Ние не можем да изкараме нашето момче от църква дори, когато трябва да стои вкъщи и да учи.”

Защо? Защото той е бил обучаван в този път. Правилните ДУМИ са говорени у дома. ДУМИТЕ правят момчето да обича образованието. ДУМИТЕ водят момчето в църква или го отделят. Ние сме продукт на ДУМИ. Ти може да ходиш на църква в неделя, да стоиш и да изглеждаш набожно, да се молиш и да пееш в хора и дори да поучаваш в неделното училище. Но ако „изтърваваш кормилото” у дома, ако кипваш от яд, издигаш дявола и се суетиш, ти ще изгубиш децата си. Те не растат в църковната атмосфера. Те растат в домашната атмосфера. Църковната атмосфера в неделя ще им подейства много малко.

Една неделя сутрин през лятото на 1943 г. проповядвах в една църква в Северно-централен Тексас. Моят текст бе **Колосяни 2:9-10**, където се казва: „*вие сте свършени в Него*”, и моята тема бе „Какво е духовност”. Някои се сетиха за хора в църквата, които винаги са готови да скачат, да танцуват, да викат. И казаха: „Те са духовни.” Казах на събранието: „Това не е духовност. Не можеш да определяш духовността по това.” Някой друг каза: „Този и този винаги говори на езици и винаги има тълкуване на езиците, така че той е наистина духовен.” Казах: „Не, не. Не можеш да измерваш духовността по това, защото Бог ще употреби всеки съд, който може.” Прочетох им пасажа, където Бог веднъж говори чрез едно магаре. Това не означава, че магарето е духовно. „Не – казах аз. – Зная, духовните хора ходят на църква, но не бих отишъл в църквата, ако търся духовна личност. Знаете ли кое е първото място, където бих отишъл?” Всички казаха: „Не.” Аз казах: „Бих отишъл в дома на този човек.”

Виждате ли, когато се стигне до религиозните неща, хората са с две лица. Те имат едно лице, което носят в неделя, и друго лице, което носят в другите

дни. Виждал съм го като пастир. Чукал съм на вратите им и съм ги чувал да шептят: „Оправи това! Оправи онова!” Има нещо, което те не искат да видят. Никога не сте чували такова припкане и суетене. Мислех, че никога няма да отворят вратата. Казах на събранието: „Бих искал да стана невидим, да вляза през вратата и само да гледам и да слушам.“ И добавих: „Хората, които са духовни, които наистина имат нещо, живеят правилно в дома си. Ако не живееш правилно в дома си, ти нямаш нищо!” Една жена на втората пейка каза: „О, Боже мой, това ме оставя отвън!” (По късно тя каза, че смятала, че само си мисли това – не беше разбрала, че го казва на висок глас). Това провали моята проповед. Всички се разсмяха. Аз направо паднах до амвона от смях. Спрях точно тук и никога не съм опитвал тази проповед отново.

Глава 3

ЕЗИКЪТ НА МЪДРИТЕ Е ЗДРАВЕ

Посещавали ли сте някои болни? Слушали ли сте ги да говорят? Ако да, можете да разберете защо са болни. **Притчи 12:18** е чудесно откровение, една чудна истина: *„Има такива, чието несмислено говорене пронизва като нож, но езикът на мъдрите е здраве.”* Ти няма да имаш здраве, ако не говориш здраве. Забелязал ли си, че сме програмирани неправилно? (Говоря от естествена гледна точка.) Ние сме програмирани негативно. Библията казва: *„Блажен е онзи, който не ходи по съвета на нечестивите”* (**Псалми 1:1**). Ти не искаш да мислиш, както светът мисли. **Римляни 12:1** казва: *„Затова умолявам ви, братя, чрез Божиите милости да представите телата си в жива жертва, свята, благоугодна на Бога, което е ваше духовно служение.”*

Сега забележете **стих 2** *„И не се съобразявайте с този свят, но преобразявайте се чрез обновяването на ума ви.”* Бог не иска да се съобразяваме с този свят, а да се преобразяваме. Как? Чрез обновяването на нашия ум. Не мислете, както светът мисли! Те мислят негативно. Прочетохме обаче **Римляни 12:2** и там пише: *„Не вършете много от нещата, които хората от света вършат.”* Е, много от нещата, които ти правиш, те също ги правят – ти ядеш, както и те ядат, ти спиш, както и те спят.

Преди няколко години водих събрание в една църква в Оклахома. Те мислеха, че жените ще отидат в ада, ако нямат дълги ръкави, дълги рокли, дълги коси и дълги езици. (Аз прибавих последната част, те прибавиха първата.) Те винаги говореха за „светското”. „Ние не се съобразяваме със света” – казваха те. Библията казва „не се съобразявайте”. Ние не сме светски.” Пастирът ме помоли да проповядвам в неделя сутрин. Всеки път, когато се събудя в събота през нощта, аз се моля за проповедта. „Боже, аз обикновено не проповядвам по този начин” – казах аз, когато видях каква ще

бъде проповедта. Но Бог наистина имаше това предвид. Тази сутрин аз скочих от платформата, тръгнах нагоре-надолу по пътеките и казах: „Мога да кажа, че това е най-светската църква, в която съм проповядвал!”

Беше като че ли ги плеснах по лицето с мокър парцал. Казвах, че това е най-светската църква, в която съм бил, а те се хвалеха колко бяха святи! Те бяха като фарисеите. Те се молеха: „Господи, ние сме по-добри от всеки друг в града. Ние сме най-великите и най-добрите. Ние сме най-чудесните хора. Разбира се, ние знаем, че Ти знаеш това. Ние не правим това, не правим онова, ние не еди-какво си.” Но те бяха най-негативната група, която някога бях виждал. Казах: „Вие все още мислите, както мисли светът. Вие мислите за болести. Вие мислите за страх. Мислите за съмнения. Мислите за поражения. Мислите за неуспехи точно, както светът мисли! Обновете ума си с Божието Слово! Мислете в съгласие с Божието Слово! Говорете в съгласие с Божието слово! Вярвайте в съгласие с Божието Слово!”

Много хора, които мислят, че са отделени от света, понякога са най-светски от всички. Както казах, целият свят е програмиран негативно и ако ти не си внимателен, ще направиш същата грешка, която прави светът. Виждате, че светът без Бог е в духовна смърт. Те са програмирани към смърт, вместо към живот. Ако някой се уплаши, той казва: „Това ме плаши до смърт.” Или: „Уплаши ме до смърт.” Никога не казвай това! Аз никога не казвам, че съм изплашен, защото не съм. Ако съм изкушен да се страхувам, говоря на това, като казвам: „Страх, аз ти се съпротивявам в Исусовото име!” И отказвам да се страхувам. Ако дойде съмнение, аз му говоря, като казвам: „Съмнение, аз ти се противя в Исусовото име!” И отказвам да се съмнявам. Не бих казал никому, ако имам мисъл на съмнение или мисъл на страх. Не бих я приел. Не бих казал никому, ако мисълта дойде до мен – а ти знаеш, че дяволът може да поставя всякакви мисли в главата и в ума ти.

Ние сме продукт на ДУМИТЕ. Някога спрял ли си, за да помислиш, че Библията учи, че има здраве и изцеление в твоя език? Забелязал ли си, че Той казва тук „езикът на мъдрите е здраве”? Никога не говоря за болести. Не вярвам в болести. Говоря здраве. ЕЗИКЪТ НА МЪДРИТЕ Е ЗДРАВЕ. Библията не казва: „ЕЗИКЪТ НА МЪДРИТЕ Е БОЛЕСТ.” Казва се: „Езикът на мъдрите е ЗДРАВЕ.” Аз говоря здраве. Вярвам в изцелението. Вярвам в здравето. Никога не говоря за болести. Никога не говоря за заболяване. Говоря за здраве. Говоря за изцеление. Никога не говоря за неуспех. Аз не вярвам в неуспеха. Вярвам в успеха. Никога не говоря за поражение. Аз не вярвам в поражението. Вярвам в побеждаването. Алелуя на Исус! Никога не говоря за това, което дяволът е сторил. Не ме интересуват неговите дела. Аз говоря за делата на Бога и това, което Той върши! Слава на Господа! Аз не говоря за дяволската сила, защото той не е силен така, както Бога.

Една вечер един проповедник по телевизията употреби цялото си време да говори за това, което дяволът върши. Помислих си: „Скъпи Господи, ще изключи това!“ И го изключих точно по средата на неговата демонстрация на невежество. Колкото повече говореше, толкова по-зле се чувствах. Той не каза нищо, което те не знаеха, а освен това хвалеше дявола. Човек би си помислил: „Горкият стар Бог, не си върши работата, изгубил е всичката Си сила и всички християни трябва да вървят в живота съсипани, болни, поразени, живеещи на крайната улица, точно до алеята на оплакването, и да пеят „Ако само мога да оправя това“. Няма победа, няма успех.”

Исус каза: „Аз ще бъда с вас винаги” (**Матей 28:20**). Вярвам, че ако Той е с мен, това е успех. Библията казва в **Римляни 8:31** „Бог е откъм нас, кой ще бъде срещу нас?” О, слава на Бога, ако Той е откъм нас, какво значение има кой е против нас? Какво значение има какво прави дяволът в света? Бог е откъм нас! **I Йоан 4:4** „По-велик е Този, който е в нас, от този, който е в света.” Защо се безпокоиш какво ще срещнеш, ако ПО-ВЕЛИКИЯТ е в теб?

Аз съм бил изкушаван да се безпокоя точно както всеки друг, но аз не се безпокоя. Никога не говоря за обезсърчение. Никога не говоря за безпокойство. Никога не говоря за поражение. Някои хора се освобождават от пушенето на цигари, някои се освобождават от пиенето на уиски, но аз желая християните да се освободят от най-големия грях, по-голям от тютюнопушенето или пиенето на уиски – греха на безпокойството. Много хора са горди. Те казват: „Аз не пуша. Бог ме освободи от това.” Но те не желаят да бъдат освободени от другия грях, който имат в живота си. Грехът на безпокойството е по-лош от пушенето на цигари. Пушенето и пиенето са лоши. Аз не съм благосклонен към нито един от тях и нямам тези лоши навици, но безпокойството е по-лошо от тях. Безпокойството ще те убие.

Не един доктор ми е казал (а съм чел за това и в периодичните издания): „Повече хора отиват в психиатрични заведения и в гроба поради безпокойство, отколкото поради каквото и да било друго нещо.” За какво се безпокоят хората? От обстоятелствата. Те се безпокоят за утре. Те се безпокоят за нещата, които срещат. Бил съм изкушаван да се безпокоя за утрешния ден и за неща, които зная, че срещам. Но тогава си спомнях какво казва Библията, че е в мен. Дори не трябваше да се моля за това. Поглеждах трудностите и невъзможните неща в лицето и не можех да не се разсмея, слава Богу! Казвах: „Ако не мога да премина над теб, ще те заобиколя. Ако не мога да те заобиколя, ще мина под теб. Ако не мога да мина под теб, ще премина чрез теб, защото ПО-ВЕЛИКИЯТ Е В МЕН.” И знаете ли, докато се смеех, това обстоятелство си отиваше и се скриваше! ПО-ВЕЛИКИЯТ Е В МЕН. ПО-ВЕЛИКИЯТ Е В МЕН! „ПО-ВЕЛИК Е ТОЗИ, КОЙТО Е В ТЕБ, ОТ ОНЗИ, КОЙТО Е В СВЕТА.” Добре ли е в света? Дяволът е богът на този свят. Какво друго е в света? Грехът е в света. Но

ПО-ВЕЛИКИЯТ е в мен. Той е по-велик от греха. Той победи греха. Той премахна греха. Какво друго е в света? Болестта в е света. Тя не е от Бога. Тя не идва от Небето. Там няма болест. Тя е от света. Няма да има никаква болест в Небето. ПО-ВЕЛИКИЯТ е в мен. Той е по велик от болестта, защото Той е Изцелителят. Какво друго е в света? Безпокойството е в света. Хората винаги говорят за безпокойството, което е в този стар свят. Но Този, който е в мен, е по-велик от безпокойството, което е в света.

Какво друго е в света? Трудни обстоятелства са в света. Но аз не съм от света. Може да съм в света, но не съм от света. Моето гражданство е в Небето, слава на Бога! И докато съм тук долу, в света, аз имам ПО-ВЕЛИКИЯТ, живеещ в мен. ТОЙ е по-велик от този, който е в света. Той ще направи да успея. Ще ми донесе успех. Алелуя! Аз не мога да съм победен! Това е моята изповед. ДУМИ. Такива ДУМИ съм говорил 40 години. ДУМИ, ДУМИ, ДУМИ.

Глава 4 КАКВА Е ТВОЯТА ИЗПОВЕД

„Смърт и живот има в силата на езика, и ония, които го обичат, ще ядат плодовете му” (Притчи 18:21). „Който въздържа устата си и езика си, опазва душата си от смущения” (Притчи 21:23). „Защото от думите си ще се оправдаеш и от думите си ще се осъдиш” (Матей 12:37). „Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане” (Марк 11:23). С години се е поучавало за вярата в църквата. Хората са били насърчавани да вярват. Но не сме чули много поучения относно ДУМИТЕ, или да кажеш това, което вярваш.

Стиховете от Писанията по-горе показват важността на думите. Друг такъв стих е **Евреи 4:14** *„И тъй като имаме велик Първосвещеник – Исус, Божия Син, Който е преминал до най-високите небеса, нека държим това, което сме изповядали.”* Потърсих думата „изповед” в гръцкия речник, прочетох други преводи и установих, че гръцкият текст действително казва: *„нека се държим здраво да казваме същото нещо”*. Забележете, че отново ДУМИТЕ са включени.

Преди повече от 40 години като баптистко момче на болнично легло аз започнах да разбирам **Марк 11:23** *„Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане.”* С други думи, той ще има ДУМИТЕ, които е говорил. Роден и отгледан като южен баптист, аз бях поучаван да вярвам за спасение и да вярвам Библията. Когато видях тези истини в **Марк 11:23**, аз ги повярвах. Това, което ме държеше на легло 16 месеца, бе, че не знаех как да освободя вярата си.

Ти няма да получиш благословенията от Бога само, защото имаш вяра. Ти няма да оздравееш или да бъдеш кръстен в Святия Дух само, защото имаш вяра. Ти няма да получиш отговор на молитвите си само, защото имаш вяра. Повечето християни мислят, че ще имат тези неща, но те грешат. Библията не учи така. Библията учи, че ти се спасяваш, защото вярваш и казваш нещо, а не само защото вярваш. **Римляни 10:9-10** казва: „*Защото ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш със сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце вярва човек и се оправдава, и с уста прави изповед и се спасява.*” Не само сърцето трябва да направи нещо, но също и твоята уста трябва да направи нещо за това.

ДУМИТЕ трябва да направят нещо за това. Библията не казва, че ако просто повярваш в сърцето си, че Бог е възкресил Исус от мъртвите, ще се спасиш. Ти няма да бъдеш спасен само, защото вярваш в това. Забележи фразата в **стих 10** „с уста”. С уста прави изповед и се спасява. **Марк 11:23** „и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се сбъдва, ще му стане.” Исус не учи в **Марк 11:23**, че „той ще има, каквото е повярвал”. Той учи, че „той има това, което е казал”. С други думи, ТИ ЩЕ имаш това, което говориш. Ти ще имаш твоите ДУМИ. Вярата винаги е изразена в ДУМИ. Вярата трябва да бъде освободена чрез ДУМИ от твоята уста.

Можем да видим това във всички тези стихове, които прочетохме. Когато ти говориш нещо, това е действие. Отне ми дълго време, за да открия това (16 месеца на легло), защото никой никога не беше ме учил за това. Не говоря за ДУМИТЕ, които говориш в църква или ДУМИТЕ, които употребяваш, когато се молиш. Говоря за ДУМИТЕ, които употребяваш във всекидневния си живот. ДУМИТЕ, които говориш у дома, със своите приятели, на работа. Тези всекидневни ДУМИ правят три неща на теб и за теб:

1. ДУМИТЕ, които говориш, те поставят на определено място.
2. ДУМИТЕ, които говориш, определят границите на твоя живот.
3. ДУМИТЕ, които говориш, засягат твоя дух (твоя вътрешен човек).

Ако искаш да установиш къде си, просто се вслушай в ДУМИТЕ, които говориш. Ти никога няма да отидеш отвъд своите ДУМИ. С други думи, Исус каза в **Марк 11:23** „той ще има това, което е казал”. Това, което побеждава много хора, е тяхната двойна изповед. Веднъж те изповядват едно нещо, следващия път изповядват друго. Ако разговаряте с тях, те ще кажат: „Да, Господ е мой Пастир, няма да остана в нужда.” Да, зная, че във **Филипяни 4:19** се казва: „Моят Бог ще снабди всяка моя нужда според Своето богатство в слава чрез Христа Исуса.” И аз вярвам, че Бог ще снабди нуждите ми. Но когато срещнат някого пред блока, в магазина или на църква, умовете им са обзети от техните проблеми, и те ще кажат: „Е, не вървим на

добре. Превишили сме сметките си, ще изгубим колата и всичко останало.” Какво да кажем за тази друга изповед? Тази втора изповед анулира първата.

Научи се да казваш същото нещо! На гръцки **Евреи 4:14** буквално казва: „Нека да се държим здраво да казваме същото нещо!” Никога, никога не се предавай! Наистина, това не е лесно. Ако търсиш лесните неща, трябва да се предадеш, да допълзиш в дупката си и да умреш. Ти не заслужаваш това. Библията казва: „Воювай”.

Мисля, че воюването има по-дълбок смисъл, отколкото някои хора разбират. Те започват да воюват. Те мислят, че това значи да воюват с други църкви или християни. Не, не това се казва в **I Тимотей 6:12**. Предполага се да воюваш „*доброто войнстване на вярата*”. В това воюване ти трябва да воюваш с всичките твои физически чувства. Понякога трябва да воюваш с всичките твои роднини. Понякога трябва да воюваш с пастира. Понякога трябва да воюваш с всички църковни членове. Понякога трябва да воюваш с учителя в неделното училище. Знаем го. Воювал съм с всички тях. Имало е време, когато съм правил изповед и съм игнорирал всеки. Това е било воюване, защото всичките са ми казвали, че не съм прав и това няма да действа. Но то действаше, то действа и днес.

Много хора очакват някой да направи нещо за тях. Аз не мога да воювам твоето войнстване и ти не можеш да воюваш моето. Ти ще трябва да воюваш твоето собствено войнстване. Твоите ДУМИ са така важни. Нужно е да разбереш това. Те определят границите на твоя живот. Ти никога няма да стигнеш отвъд това, което казваш. Ти никога няма да имаш повече от това, което казваш.

Kenneth E. Hagen

За автора:

Марк 11:23-24 е ключът за живота и служението на Кенет Хаген. Той започва да вярва на Исусовото твърдение в тези библейски стихове, докато лежи парализиран и прикован на легло поради деформирано сърце и нелечима болест на кръвта. Лекарите не очакват той да доживее 17-ия си рожден ден. Но след 16-месечно лежане той повярва напълно в тези библейски стихове, приема ги за верни и истинни, постъпва според тях с проста вяра и се вдига от леглото изцелен. По-късно Господ го призовава: „Иди и научи Моя народ на вяра.” Кенет Хаген е роден на 20.08.1917 г. и премина при Господа на 19.09.2003 г.